

vaný jest otcem žalujícího dítěte, vyvrácena a neplatí proto o něm více a byla tudíž žaloba právem zamítnuta.

### Čís. 8906.

**Dražební řízení jest v běhu (§ 139 ex. ř.), i když bylo odloženo. I tu lze povolit další dražební řízení o téže nemovitosti jen přístupem.**

**Lze zahájit samostatné dražební řízení na ideální podíl nemovitosti, ač jest již zahájeno dražební řízení o celé nemovitosti. Nemůže se to však státi přístupem.**

(Rozh. ze dne 26. dubna 1929, R I 206/29.)

Soud první stolice zamítl návrh vymáhajícího věřitele firmy H. a O. na zahájení dražebního řízení přístupem a pokračováním v dražbě E 207/28. **Důvody:** Usnesením zdejšího soudu ze dne 1. října 1928 C 241/28, C 242/28, C 243/28 povolen byl podle § 42 čis. 5 ex. ř. odklad exekuce vnucenou dražbou nemovitostí č. j. E 207/28 vymáhajícího věřitele Svazu hospodářských družstev proti povinné straně manželům Antonínu a Marii M-ovým pro 95.122 Kč s přísl. Pro firmu H. a O. vážne na polovině nemovitosti, náležející Antonínu M-ovi právo zástavní za vykonatelnou pohledávku 5.245 Kč. Podle § 139 ex. ř. může býti povolen přístup k zahájenému řízení dražebnímu jen tehda, je-li toto řízení v běhu. Ježto shora citovaným usnesením pokračování v exekuci bylo odloženo do právoplatného rozhodnutí sporů C 241/28, C 242/28 a C 243/28, není tato exekuce v běhu a byl proto přístup k ní zamítnut. Soud je totiž toho názoru, že přerušením běhu exekuce je nejen právoplatné její zastavení, a udělení příklepu, nýbrž i odklad řízení exekučního. (Viz Neumann Komentář § 139 ex. ř.). Dále bylo i návrh na přístup k dražebnímu řízení proto zamítnouti, že tu není totožnosti předmětů. Exekuce č. j. E 207/28 vedena jest na celou nemovitost, přístup je žádán pouze na polovici, náležející Antonínu M-ovi. (Viz rozh. nejvyššího soudu ze dne 8. června 1900 čis. 8069, Fellner 343). **Rekursní soud** povolil firmě H. a O. exekuci vnucenou dražbou polovice nemovitostí dlužníka Antonína M-a s tím, že ježto vnucená dražba byla již povolena pod č. j. E 207/28, 261/28, 305/28, přistupuje vymáhající věitelka k tomuto dražebnímu řízení. **Důvody:** Stížnost jest oprávněná. Jde o výklad slov v § 139 první odstavec ex. ř. »pokud jest řízení dražební v běhu«. Prvý soudce má za to, že řízení dražební není v běhu, poněvadž usnesením ze dne 1. října 1928 č. j. C 241/28, C 242/28 a C 243/28 povolen byl podle § 42 čis. 5 ex. ř. odklad exekuce vnucenou dražbou nemovitostí pod č. j. E 207/28 vedené na návrh vymáhajícího věřitele Svazu hospodářských družstev proti manželům Antonínu a Marii M-ových pro 95.122 Kč s přísl. Tento názor prvního soudu není správným, poněvadž dražební řízení jest v běhu tak dlouho, pokud nebylo právoplatně zrušeno, a tak jest rozuměti uvedeným slovům v § 139 první odstavec ex. ř. Tento výklad potvrzuje i ustanovení § 103, druhý odstavec, ex. ř., podle kterého když byla zavedena vnucená správa nemovitosti, pokud tato

nebyla právoplatně zrušena, nemůže jiná vnucená správa nemovitosti býti povolena; v obou případech jde o tutéž zásadu. Poněvadž v tomto případě exekuce byly odloženy podle ustanovení § 42 čís. 5 ex. ř. do právoplatného ukončení sporů, tedy nebyly právoplatně zrušeny, toto právoplatné zrušení ani prvý soudce netvrdí, padá zamítací důvod, tvrzený prvním soudcem v napadeném usnesení. Rovněž není správný názor prvního soudce, že tu není totožnosti předmětu. Vedoucí exekuce vnucenou dražbou týká se polovice nemovitosti patřící Antonínu M-ovi a druhé polovice, patřící Marii M-ové. Vymáhající věřitelka navrhuje vnucenou dražbu polovice nemovitostí Antonína M-a, která může býti předmětem dražebního řízení, jak v § 238 ex. ř. uvedeno, a jest proto totožnost předmětu prokázána. Kdyby názor prvního soudu byl v tom směru správným, nemohl by vymáhající věřitel, jenž má pohledávku zjištěnou jen na polovici nemovitosti, vésti vnucenou dražbu, dokud by trvalo dražební řízení ohledně celé nemovitosti, a pro tento názor není v zákoně opory, naopak přicí se ustanovení § 238 ex. ř.

Nejvyšší soud vyhověl dovolacímu rekursu dlužníka potud, že zrušil odstavec výroku napadeného usnesení, nařizující přístup k zavedenému dražebnímu řízení pod č. j. E 207/28, E 261/28 a E 305/28.

#### Důvody:

Rekursní soud právem pokládá za to, že dražební řízení jest v běhu i tehdy, když bylo odloženo, a že v takovém případě lze povolit dražební řízení o téže nemovitosti jen přístupem. Běh dražebního řízení ruší jen právoplatné jeho zastavení nebo příklep. Pouhý odklad nemá v zápětí, že by se zahájenost nebo běh dražebního řízení zcela zrušil, nýbrž odkládají se jenom další exekuční úkony, aniž by se pravidelně účinky dosavadních exekučních jednání zrušovaly (§ 43 druhý odstavec ex. ř.). Exekuční soud může při odkladu exekuce zrušiti za zvláštních podmínek jen jednotlivé vykonané exekuční úkony, nemůže však zrušiti účinek samého povolení exekuce. Proto zůstává přes odklad dražební řízení v běhu ve smyslu § 139 ex. ř. (Srovnej Neumann komentář z exekučního řádu k § 139 a nálezy vídeňského nejv. soudu čís. 1772 sb. minist.). Opačný názor rekurentův není správný.

Za to jest správným jeho názor, že nelze povolit přístup k dražebnímu řízení ohledně celé nemovitosti, zavede-li se později dražební řízení o ideálním jejím podílu. Na prvý pohled by se mohlo zdáti, že dražební řízení povolené na celou nemovitost připsanou více spoluvlastníkům znamená povolení řízení dražebního na všechny jednotlivé spoluvlastnické podíly. K tomuto názoru mohlo by sváděti, že dražební řízení vedené na celou nemovitost nebo na vlastnické právo kní, rozdělené mezi více osob, postihuje vlastně spoluvlastnická práva jednotlivých spoluvlastníků, že tedy předmětem dražebního řízení na celou nemovitost (všechny podíly) jsou také práva jednotlivých spoluvlastníků, takže tu jest totožnost předmětu předpokládaná § 139 ex. ř. Ale při bližším rozboru nelze tento názor hájiti. Účelem ustanovení § 139 ex. ř. jest, by se na týž předmět nevedly oddělené exekuce dražbou, a to zejména k vůli úspoře práce a útrat, ano lze pouhým přístupem docíliti téhož výsledku. Jest tedy předpokladem přístupu,

že výsledky vedoucího řízení dražebního lze upotřebiti i pro řízení, zahájené věřitelem přistoupivším. Jinak by přístup neměl smyslu, kdyby po zrušení vedoucí exekuce nemohlo býti použito na př. výsledku odhadu, předložených dražebních podmínek pro řízení, které zůstalo zahájeno jenom ohledně podílu. Přístup ten by ovšem měl smysl pro případ, kdyby exekuce na celou nemovitost skončila příklepem. Avšak jak v případě, že se povolí napřed dražební řízení ohledně podílu, tak i v případě opačném není jisté a často nebude ani možno použití odhadu a dražebních podmínek pro ten případ, že se vedoucí řízení zastaví. Cena pouhého spoluvlastnického podílu není vždy poměrnou částí ceny celé nemovitosti, omezené oprávnění pouhého spoluvlastníka necení názor obchodu poloviční cenou celé nemovitosti, uvažuje i nevýhody plynoucí z omezeného práva spoluvlastnického pro správu nemovitosti, možné zmenšení výtěžku při neshodách ve správě a při nutnosti zřízení společného správce. Proto jsou hlediska pro ocenění pouhého podílu nemovitosti začasťe jiná než pro ocenění celku. Proto také předmětem řízení a zejména zpeněžení při dražbě vedené na celou nemovitost, jest hodnota celé nemovitosti, nikoliv hodnota jednotlivých podílů, práv spoluvlastnických, a nejde o týž předmět zpeněžení, je-li jím v jednom případě nemovitost jako celek, jindy zase pouhé spoluvlastnictví. Nejde tu jen o rozdíly kvantitní, nýbrž kvalitní, týkající se samé podstaty práva, jež má býti zpeněženo a držbou na jiného převezeno. Proto i při stanovení dražebních podmínek může nejnížší podání vypadnouti jinak při dražbě pouhého podílu, než činí poměrná část nejnižších podání za celou nemovitost. Také různé zabřemenění podílu věcnými právy a břemeny může vésti k tomu, že dražební podmínky ohledně převzetí břemen vyzní jinak, vede-li se exekuce dražbou na celek, a jinak, vede-li se na podíl. Zájmy věřitelů i spoluvlastníků mohou se tu rozcházet. Tak je-li na př. polovice zatížena požíváním a druhá nikoliv. Takové obřemenění může míti vliv na to, zda se dovolí výtěžku z dražby postačujícího podle § 39 čís. 8 ex. ř., na to, zda se podá návrh na zatímní určení břemen a zda bude možný odpor proti příklepu pro nedostatečnou úhradu. I tato úvaha vede k tomu, že se nebude doporučovati, aby se provedlo jednotné dražební řízení o celé nemovitosti i ve prospěch věřitelů, vedoucích dražbu jenom na podíly. Proto dovolací soud nepokládá za to, že nelze vésti samostatné dražební řízení na podíl nemovitosti, je-li zahájeno dražební řízení ohledně nemovitosti celé, stejně jako v případě opačném, o němž ve stejném smyslu rozhodl nález nejvyššího soudu vídeňského ze dne 8. června 1900, čís. 8069, uveřejněný pod čís. 343 sbírky Fellnerovy, o němž se zmiňuje dovolací rekurs. Jsou ovšem případy, kde bude s výhodou i pro věřitele vedoucího, by se řízení zahájené o celé nemovitosti provedlo i ve prospěch věřitele zajištěného na podílu, ježto se pravidelně za celou nemovitost poměrně vytěží více než za jednotlivé podíly. Ovšem samostatné řízení dražební zahájené později ohledně podílu nebude brániti, by se napřed neprodala nemovitost celá, a následek takového prodeje bude i zastavení dražebního řízení ohledně podílu, ježto odpadl předmět exekuce a věřitel, který později zakročil o dražbu podílu, nemůže rušiti práva, nabytá jiným věřitelem, jemuž napřed byla povolena

dražba nemovitosti celé, a proto se musí spokojiti s tím, že byla prodána celá nemovitost i v jeho prospěch. Ale to nevyvrací důvod pro názor, že exekuce na podíl nelze provésti ve formě přístupu k dražebnímu řízení o celé nemovitosti stejně jako ta okolnost, že při rozvrhu nejvyššího podání za celou nemovitost dojde zřetele i právo vymáhajícího věřitele, vedoucího exekuci jen na podíl. Prvý soud pochybil, zamítнув návrh na povolení dražebního řízení vůbec, třebaž bylo zároveň navrhováno, by se řízení provedlo přístupem. Měl zamítnouti jen návrh na povolení přístupu, ale nikoliv návrh na povolení dražebního řízení. Rekursní soud chybuje zase, pokládaje přístup za možný proto, že jde o exekuci na též předmět. Bylo proto povoliti dražební řízení na podíl povinného Antonína M-a, ale zamítnouti návrh na provedení tohoto řízení přístupem.

### Čís. 8907.

Byli-li pro firmu ustanoveni dva likvidatoři, ve sporu však (proti druhému likvidatoru) byla zastoupena jen jedním z nich, jest řízení zmatečným podle § 7 c. ř. s. Zdráhá-li se druhý likvidator firmu ve sporu zastupovati a za tím účelem podepsati právnímu zástupci plnou moc, nezbyvá než nahraditi náležitost podpisu druhého likvidatora výrokem soudním a vymoci si za tím účelem prozatímní opatření. Chce-li likvidator vyloučiti působnost druhého likvidatora návrhem, by byl soudně odvolán, jest o návrhu rozhodnouti zásadně v řízení nesporném. Žádá-li likvidator o prozatímní opatření, by byl soudem zmocněn k vedení sporu jménem společnosti, postačí jeho podpis na žádosti.

(Rozh. ze dne 26. dubna 1929, R I 234/29.)

Firma »K. a spol. v likvidaci« a jeden ze dvou likvidatorů této společnosti Emil K. žalovali druhého likvidatora Josefa Š-a o zaplacení peněžité pohledávky. Žalovaný namítl při prvním roku ohledně žalující společnosti nedostatek zmocnění k vedení rozepře Dr. W-em, ježto jeho plná moc byla podepsána jen Emilem K-em. Soud první stolice se usnesl, že tu není nedostatku zmocnění k vedení rozepře Drem W-em. Důvod y: Podle obchodního rejstříku znamená firma K. a spol. tím způsobem, že se kolektivně pod její jméno podepíší oba likvidatoři, spolužalující Emil K. a žalovaný Josef Š. V souzeném případě nelze opatřiti podpis firmy též spolupodpisem druhého likvidatora Josefa Š-a, poněvadž jest to nemožné, an jest firmou žalován. Správnost stanoviska žalující strany opřena je též o čl. 137. obch. zák. a výklad k němu v komentáři Staub-Pisko 2. vydání I. díl str. 458 posl. odst. § 6, kde jest též citováno příslušné rozhodnutí. Ostatně při stanovisku odpůrce, i když se nepřihlíží k svrchu zmíněné nemožnosti, že by žalovaný dával svolení k tomu, by žaloba naň byla podána, poněvadž pak by aspoň zpravidla se žalovati nedalo, by nebylo prakticky vůbec možným, by veřejná obchodní společnost na svého společníka (likvidatora) podala žalobu, třeba že proti podání takové žaloby v zákonných předpisech není zá- vady. Ale nemohlo by se tak státi ani prostřednictvím opatrovníka,